“Ik word enthousiast van de acute situaties, zeker nu ik daarin iets kan betekenen”

Ilse Jonkers, IC-verpleegkundige in opleiding

“Op de middelbare school ging ik allerlei open dagen af om een vervolgopleiding te kiezen. Daar was ik al snel aangetrokken tot één opleiding: verpleegkunde. De anatomie van het lichaam heeft me altijd al geïnteresseerd en ik houd van praktisch werken. Na een meeloopdag besloot ik mijn opleiding bij Avans in Den Bosch te gaan doen. En dat kwam goed uit, want in het tweede leerjaar kwam ik daardoor in het JBZ terecht.”

De praktijk in

“Op de opleiding leerde ik theorie en praktijk te verbinden. Het leukst vond ik de acute zorg, daar merkte ik dat ik het beste tot mijn recht kwam. Een acute situatie is in een boek niet na te bootsen. Je krijgt op de opleiding eerst kort les over een onderwerp, om er daarna gelijk in de praktijk mee aan de slag te gaan. Zo leerde ik dat geen situatie hetzelfde is en dat je altijd een back-up plan moet hebben.”

Eerste stapjes op de IC

“Tijdens de opleiding tot niveau 5-verpleegkundige kwam ik met de IC in aanraking. Dat begon met mijn minorstage op de IC van het JBZ. Deze stage beviel me erg goed: het was spannend werk, maar dankzij de goede begeleiding groeide ik elke week een stukje meer. Door deze IC-stage ontstond het idee om ook mijn afstudeeronderzoek op de IC te doen. Tijdens dit onderzoek ben ik op zoek gegaan naar mogelijkheden om beademde IC-patiënten thuis te laten sterven. Een flinke onderzoeksuitdaging, maar des te fijner om resultaat te boeken.”

Meters maken bij Interne

“Na mijn afstuderen heb ik gesolliciteerd naar de functie van niveau 5 verpleegkundige op de afdeling Interne Geneeskunde van het JBZ. De stap naar de IC vond ik nog te groot: net na het afronden van mijn opleiding had ik niet het idee dat ik al voldoende kennis had om op een gespecialiseerde afdeling als de IC te werken. Om dit gat te dichten heb ik eerst ervaring opgedaan bij Interne Geneeskunde. Ik heb mezelf daar kunnen ontwikkelen als verpleegkundige. Maar de IC bleef in mijn gedachte ronddwalen, wanneer zou ik die stap eens maken? Ik merkte dat ik op de afdeling opleefde als er een acute situatie was, maar ook teleurgesteld was als zo’n interessante casus dan overging naar de IC. Ik wilde juist dat verpleegtechnisch complexere deel van de zorg doen en echt de focus te kunnen leggen op een patiënt en de begeleiding van de familie. Toen er in het JBZ een vacature langskwam voor IC-verpleegkundige in opleiding, heb ik de kans gegrepen. En dat was maar goed ook, want ik werk nu al anderhalf jaar met plezier op de IC!”

De juiste werkplek

“Voorafgaand aan de opleiding kreeg ik een aantal maanden de tijd om te zien of de IC bij me past. Toen werd opnieuw bevestigd dat de IC was waar ik naar zocht: hier voelde ik dat ik echt tot mijn recht kwam. Na het voorwerken begon in januari 2020 de officiële opleiding, waarin ik in anderhalf jaar tijd opgeleid word tot IC-verpleegkundige.”

Leren in een crisis

“Kort daarna brak de coronacrisis uit. Tijdens de opleiding start je normaal met laagcomplexe IC-patiënten en werk je langzaam toe naar de hoogcomplexe zorg, maar dit was nu helemaal anders. Ik ging vrij snel aan de slag met het ondersteunen van de zorg voor hoogcomplexe COVID-19 patiënten. Hoewel het voelt alsof je met twee linkerhanden staat, heb ik onder begeleiding van het team veel kunnen doen. Ik heb enorm veel geleerd van deze periode. Omdat je zo nauw samenwerkt, heb ik ondanks de drukte, tijd voor uitleg en ondersteuning gekregen. Dit was zeer prettig, zo hield ik de opleiding goed vol. Doordat ik de afdeling en collega’s al kende, vond ik het makkelijker om mijn grenzen aan te geven als een zorgsituatie te complex werd. Deze crisisperiode bevestigde nog meer dat ik de juiste werkplek én werkgever gevonden heb!”

Code P&O-028

Copyright 2026 Jeroen Bosch Ziekenhuis